

-İSTANBUL'U GEZİYORUM- 2

Şirin

Çamlıca Tepesi'nde

Birsen Ekim Özen

SÜPER ÖTESİ FİKİR

Bugün eve döndüğümde beri düşünüyorum. Yatağıma uzanıp tavana bakarak aklıma süper ötesi fikirlerin gelmesini bekliyorum. Çünkü aklımdakileri kesinlikle gerçekleştirmem gerekiyor. Aklıma gelenleri hemen yapmaya çalışmak karakterimin bir parçasıdır, üstelik de bu parça kesinlikle değiştirilemez. Beni bir şeyler yapmaya doğru iten fikirler bir filmde kaynaklanıyor. Bu filmi bugün seyrettim ve karakterim devreye girerek bende huzur bırakmadı.

Öğretmenimiz bazen bize film seyrettirir. Bu filmler öyle sıradan filmler falan da değildir. Öğretmenimizin dediğine göre oldukça sıra dışı filmlerdir, üstelik onları seyrettikten sonra kendimi son derece şaşkın hissettiğim de bir gerçektir. Sıradan

olsa şaşkınlık da olmaz herhâlde. Lokum bu hayrete düşme duygusuna aydınlanma dendiğini söyledi. Ona da annesi demiş.

Bugün seyrettiğimiz filmde zor bir hayat yaşayan ufak bir çocuk vardı. Bu zor hayat getirmek için bir proje hazırladı. Kendisi üç kişiye yardım etti. Bu kişilerden de üçer kişiye yardım etmelerini istedi. Etrafta neler neler değişti. Sonunda ağlasam da film gerçekten beni sıra dışı hayallere itti yani aydınlandım.

Eve geldiğimden beri “Kime yardım etsem?” diye düşünüp duruyorum. Yardım edeceğim kişinin gerçekten yardıma ihtiyacı olması şart. Böyle birini bulmak kolay gibi görünse de gerçekte zorlayıcı... **Çünkü kimse açık açık şu konuda yardıma ihtiyacım var demiyor.** Allah’tan anneme kahve içmeye uğrayan teyzenin birinci sınıfa giden kızı vardı da, o açık bir dille bu ödevleri onun yerine yapacak biri olsa mutluluktan çatlayacağını söyledi. Ben de ödevlerini yaparak ilk yardımımı hayata geçirdim. Ancak annesi o yatık çizgileri kızının değil de benim çizdiğimi anlayınca çok sinirlendi. Oysa kızı çok sevinmişti. Buradan şu çıkarımı yaptım; çocukları mutlu etmek çok kolay, büyüklerin mutlu olması ise neredeyse imkânsız.

Çizgileri sildim ve kızcağz yardımımın başında olduğundan bile daha mutsuz oldu. Bu yardımı birinci yardımım olarak tarihime geçirmekten vazgeçtim. Çünkü tam bir gerçekleşme ve mutluluk dalgasına sebep olmadı. Hatta tam bir zaman kaybı oldu diyebilirim. Üstelik başka yardımlara da zamanım kalmadı. Yarın çok tatlı birini ziyarete gideceğimiz için bu akşam erken yatmak zorunda kaldım. Belki orada yardıma ihtiyacı olan birilerini bulurum. Ziyarete gideceğimiz kişi Üsküdar'da oturuyor ve oraya gitmek için oldukça uzun bir yola katlanmamız lazım. Çünkü Üsküdar İstanbul'un Asya yakasında, oysa biz Avrupa yakasında oturuyoruz. Yani sabahleyin kıtalararası yolculuk yapacağız. Ne havalı ama!

KITALARARASI YOLCULUK

Sabah erkenden kalkıp yola çıktıktan beş dakika sonra annem beni yolculuk sırasında olabilecekler konusunda uyarıya başladı. Şefkat teyzeye karşı elimden geldiğince kibar ve sabırlı olmalıymışım. Herkes alçak gönüllü olmayabilirmiş, falan filan... Yanlış bulduğum her şeye itiraz etmezsem çok sevinirmiş.

Büyükler sadece zor mutlu olmakla kalmaz, eğer bu büyükler anneyseler her konuda çok çabuk paniğe de kapılabilirler. Kötü kötü senaryolar yazıp olabileceklerin en kötüsünü hayal edebilirler.